

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2019r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasinski
Protokolant	st.sekr.sąd. Iwona Chojecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 września 2019r. w S.

odwołania S. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 9 listopada 2018 r. Nr (...)

w sprawie S. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że S. K. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 15 stycznia 2018 roku z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek E. G..

UZASADNIENIE

Decyzją z 9 listopada 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. stwierdził, że S. K. jako pracownik płatnika składek – E. G. nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom: emerytalnemu, rantowemu, chorobowemu i wypadkowemu od 15 stycznia 2018r. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji pozwany organ rentowy przyjął, iż umowa o pracę, którą zawarła S. K. nosi znamiona świadomego i celowego działania mającego na celu uzyskanie świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Działanie te było sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i nieważne w rozumieniu art. 58§2 k.c. w zw. z art. 300 k.p. W związku z tym wnioskodawczyni nie podlegała obowiązkowemu ubezpieczeniu pracownicemu na podstawie art. 6 ust.1 pkt1 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1442 ze zm.).

Od decyzji tej odwołanie złożyła ubezpieczona S. K., wnosząc o jej zmianę poprzez stwierdzenie, że podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym jako pracownik od 15 stycznia 2018r. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że przedmiotowa umowa o pracę jest ważna, bowiem została zawarta zgodnie z prawem. Stosunek pracy między ubezpieczoną a płatnikiem składek E. G. prowadzącym działalność gospodarcza pod nazwą Sklep (...) z siedzibą w Ż. został nawiązany i nie można mówić o pozorności oświadczeń woli. Na podstawie zawartej umowy o pracę ubezpieczona faktycznie świadczyła pracę na rzecz płatnika składek. Ubezpieczona pracowała w miejscu i czasie

wyznaczonym przez pracodawcę, pod jego kierownictwem. Zajmowała się m.in. obsługą klientów, przyjmowaniem dostaw, wykładaniem towaru na półki. Za wykonaną pracę otrzymywała wynagrodzenie gotówką o czym świadczą listy płac. Sam fakt, że ubezpieczona jest osobą znaną płatnikowi składek, gdyż uprzednio odbywała u płatnika składek kilkumiesięczny staż nie stanowi przesłanki wyłączającej możliwość zawarcia umowy o pracę. W ocenie skarżącej organ rentowy bezzasadnie przyjął, że umowa o pracę była nieważna. Na okoliczność pracy na rzecz płatnika składek ubezpieczona powołała zeznania świadków (odwołanie wraz z załącznikami k.1-19 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie oraz zasądzenie od ubezpieczonej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przypisanych. W uzasadnieniu swojego stanowiska przedstawił obszerną argumentację przemawiającą za przyjęciem nieważności umowy o pracę w rozumieniu art. 58 §2 kc. ZUS wskazał m. in., iż przed zgłoszeniem do ubezpieczeń przez płatnika składek S. K. nie posiadała żadnego tytułu ubezpieczeń społecznych, była jedynie zgłoszona od 8 marca 2017r. przez męża jako członek rodziny do ubezpieczenia zdrowotnego. Organ rentowy zwrócił również uwagę, że E. G. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Sklep (...) od 1 marca 2007r. i nigdy nie zgłaszał do ubezpieczeń pracowników. Stanowisko na którym pracowała ubezpieczona nie istniało przed jej zatrudnienia, jak również po stwierdzeniu u niej niezdolności do pracy. Płatnik składek nie zatrudnił nikogo na zastępstwo. Brak jest dokumentów potwierdzających faktyczne wykonywanie pracy przez ubezpieczoną na rzecz płatnika składek. Nie przedstawiono pisemnego zakresu obowiązków i dokumentów świadczących o wykonywaniu pracy przez S. K.. Ponadto organ rentowy wskazał również, iż istniały powiązania rodzinne pomiędzy ubezpieczoną a płatnikiem składek, gdyż jest on jej ojcem. Złożone dokumenty i wyjaśnienia, zdaniem organu rentowego, stanowią jedynie środek uwiarygodnienia działania stron, które przez zawartą w dniu 15 stycznia 2018r. umowę o pracę, dążyły osiągnięcia nieuprawnionych korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.20-22 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

E. G. od 1 marca 2007r. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Sklep (...) z siedzibą w Ż. przy ul. (...). Głównym przedmiotem tej działalności jest sprzedaż detaliczna gazet i artykułów piśmienniczych, wyrobów tytoniowych i słodczy. W związku z problemami zdrowotnymi płatnik składek poszukiwał pracownika.

Ubezpieczona zawarła w dniu 15 stycznia 2018r. umowę o pracę z płatnikiem składek. Powyższa umowa została zawarta na czas nieokreślony na stanowisku sprzedawcy. Wynagrodzenie określono na kwotę 2100 brutto miesięcznie (umowa o pracę z 15 stycznia 2018r. k.41 akt organu rentowego. W okresie tego zatrudnienia ubezpieczona pracowała w siedzibie firmy, tj. w Ż. przy ul. (...), w godzinach od 7:00 do 17:00. Do jej obowiązków należało: przyjmowanie towaru, obsługa klientów, wycena towaru, a także przygotowywanie zwrotów. Dodatkowo ubezpieczona jeździła z płatnikiem składek po towar do hurtowni. Płatnik składek zajmował się tymczasem rozwożeniem gazet. Wynagrodzenie za pracę ubezpieczona otrzymywała gotówką. W momencie zawierania umowy o pracę ubezpieczona nie wiedziała, że jest w ciąży.

Ubezpieczona jest córką płatnika składek E. G.. W okresie od 1 sierpnia 2016r. do 14 stycznia 2018r. ubezpieczona jedynie okazjonalnie pomagała ojcu przy prowadzeniu działalności gospodarczej. Uprzednio, tj. w okresie od 1 marca 2016r. do 31 lipca 2016r. S. K. odbywała staż u płatnika składek na podstawie umowy zawartej pomiędzy płatnikiem składek a Powiatowym Urzędem Pracy w G. w sprawie odbywania stażu przez osobę bezrobotną (umowa z 26 lutego 2016r. k.36 akt organu rentowego).

W okresie od 20 marca 2018r. do 1 września 2018r. ubezpieczona przebywała na zwolnieniu lekarskim w związku z ciążą. W dniu (...) urodziła dziecko i w związku z tym wystąpiła o wypłatę zasiłku macierzyńskiego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego, a także na podstawie zeznań świadków: M. B. (k.39v-40 akt sprawy), H. K. (k.40 akt sprawy), J. M. (k.40 akt sprawy), W. M. (k.40-40v akt sprawy), E. N.-quoc (k.40v akt sprawy)M. P. (k.40v akt sprawy), P. W. (k.41 akt sprawy) oraz M. Z. (k.41

akt sprawy), zeznań stron: ubezpieczonej S. K. (k.41-41v akt sprawy) i płatnika składek E. G. (k.41v-42 akt sprawy), które oceniono jako spójne, logiczne i w całości wiarygodne.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej S. K. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.6 ust.1 pkt 1 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2013r., poz.1442 ze zm.) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami. Z kolei art.11 ust.1 w/w ustawy stanowi, że obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu podlegają pracownicy, a w myśl art.12 ust.1 ustawy obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Odnosząc powyższe uregulowania do okoliczności sprawy Sąd doszedł do przekonania, że wbrew ustaleniom organu rentowego od 15 stycznia 2018r. S. K. podlegała w/w ubezpieczeniom z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 15 stycznia 2018r. u płatnika składek E. G.. W okolicznościach sprawy bezsporne jest, że ubezpieczona S. K. i płatnik składek pozostają w stosunku pokrewieństwa, bowiem ubezpieczona jest córką E. G.. Organ rentowy podnosił, iż brak jest jakichkolwiek dowodów potwierdzających, że ubezpieczona faktycznie świadczyła pracę na rzecz płatnika składek, a zawarcie w dniu 15 stycznia 2018r. umowy o pracę było świadomym działaniem, podjętym w celu uzyskania przez ubezpieczoną prawa do świadczeń z ubezpieczenia chorobowego.

W ocenie Sądu, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do przyjęcia, że umowa o pracę zawarta w dniu 15 stycznia 2018r. była pozorną. Twierdzenie organu rentowego, że ubezpieczona i płatnik składek nie nawiązali stosunku pracy, a celem spisania umowy o pracę było uzyskanie przez ubezpieczoną nienależnych świadczeń z ubezpieczenia społecznego jest nieuzasadnione i oparte jedynie na przypuszczeniach organu rentowego. Należy podkreślić, że istotą stosunku pracy jest rzeczywiste świadczenie pracy przez pracownika na rzecz pracodawcy pod jego kierownictwem i w miejscu oraz w czasie przez niego wskazanym – art.22§1 kp. Na okoliczność wykonywania pracy na rzecz płatnika składek ubezpieczona przedstawiła dowody z zeznań świadków w osobach z niepozostających z nią w relacjach rodzinnych (vide: ustalenia faktyczne).

W ocenie Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe wskazują na wolę nawiązania stosunku pracy przez strony umowy o pracę na czas nieokreślony od dnia 15 stycznia 2018r. Zeznania świadków, jak również zeznania stron potwierdzają, że ubezpieczona faktycznie wykonywała pracę na podstawie umowy o pracę. W ocenie Sądu wiarygodność zeznań świadków, jak również stron: ubezpieczonej i płatnika składek nie budzą wątpliwości. Ich relacje są spójne i logiczne, korespondują ze sobą oraz dokumentacją zgromadzoną w sprawie. Ustalenia tego nie podważa okoliczność, że płatnik składek – E. G. jest ojcem ubezpieczonej. Sąd dał wiarę twierdzeniom ubezpieczonej, że swoją pracę świadczyła pod kierownictwem E. G. i wykonywała polecenia pracodawcy, zaś za wykonaną pracę otrzymywała wynagrodzenie wypłacane gotówką. Wiarygodne jest również twierdzenie płatnika składek, że przedsiębiorstwo rodziło potrzebę zatrudnienia ubezpieczonej z uwagi na stan zdrowia płatnika składek i jego liczne obowiązki związane m.in. z rozwożeniem gazet. Ubezpieczona rzeczywiście wykonywała powierzone jej obowiązki, w tym obsługiwała klientów, przyjmowała towar, zajmowała się wyceną towaru i przygotowaniem zwrotów.

W ocenie Sądu w żadnej mierze nie można zgodzić się z organem rentowym, że o braku nawiązania stosunku pracy między ubezpieczoną a płatnikiem składek świadczy to, iż niedługo po zawarciu umowy o pracę ubezpieczona zaczęła korzystać ze zwolnienia lekarskiego. Należy podkreślić, że prawem każdej osoby, w tym również kobiety w ciąży jest prawo do zatrudnienia. Okoliczność, że po krótkim czasie od zatrudnienia ubezpieczona stała się niezdolna do pracy nie może być interpretowana jako potwierdzenie zawarcia przez strony porozumienia mającego na celu uzyskanie przez ubezpieczoną świadczeń z tytułu niezdolności do pracy. Jak wskazano zgromadzone dowody potwierdzają, że ubezpieczona po zawarciu umowy o pracę, przystąpiła do jej wykonywania i ustaleń tych nie podważa późniejsza niezdolność ubezpieczonej do pracy. Sam fakt, że ubezpieczona wcześniej, tj. w okresie od 1 marca 2016r. do 31 lipca 2016r. odbywała staż u płatnika składek nie stanowi przesłanki wykluczającej możliwość zawarcia umowy o pracę.

R. powyższe okoliczności Sąd uznał, że ubezpieczona i płatnik składek nawiązali ważnie stosunek pracy rodzący tytuł do ubezpieczenia społecznego ubezpieczonej. Tym samym S. K. podlega od dnia 15 stycznia 2018r. obowiązkowym ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek E. G..

Mając na uwadze całokształt powyższych okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.